

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 39- 2022

Zondag 23 oktober

Twintigste zondag na Pinksteren

Epistel : H. Paulus aan de Efeziërs 5, 15 - 21

Evangelie : Johannes 4, 46 – 53

Een bijzondere zondagsmis in de herfst!

1. Al de gebeden van deze zondag staan in het teken van berouw, vergiffenis en gehechtheid aan Gods geboden. De ziel treedt vandaag als arme banneling in het Huis van God. Zij bekent met de 3 jongelingen in de gloeiende oven te Babylon, dat zij haar lijden verdiend heeft omwille van haar zonden. (Offertorium)

In ballingschap zingt men liefst liederen van het vaderland, dus psalmen (Introitus). De voornaamste zorg van ons leven is de genezing van onze zieke ziel, waarvoor wij met even groot vertrouwen moeten bidden als de koninklijke beampte het gedaan heeft . (Evangelie).

In de ballingschap van het leven op aarde hebben wij één troost: de hoop op de hemel. De heilige Eucharistie is voor ons “troost in onze ellende. (Communio) Voorwaarde is echter gehoorzaamheid aan Gods gebod. (Postcommunio)

Het is een zondag vol heimwee en verlangen naar het hemelse Sion. Een zondag ook vol berouw om de bedreven fouten.

2. Het evangelie is ook een overweging waard: zelden krijgen we in het evangelie zo'n heerlijk bewijs van sterk geloof ! Tot tweemaal toe, of liever tot driemaal toe, beproeft de Heer de hof beampte. Eerst door de ziekte van de zoon. De hof beampte zoekt de Meester op, vindt Hem, valt op de knieën en smeekt Jezus om toch te willen komen...

Hier volgt nu de tweede beproeving om te zien of zijn geloof en vertrouwen wel groot genoeg zijn. Zo vraagt Jezus schijnbaar een beetje

onverschillig: “Och, als jullie geen wonderen zien gebeuren, geloven jullie toch niet in Mij”.

Hoeveel mensen zouden hier de moed verliezen? Maar, nog vuriger bad de hof beampte weer : “ Heer, gaat toch mee, nog voor mijn kind gestorven is”. Wat een uitdrukking van geloof !

Nu is Jezus tevreden, doet het mirakel maar...stelt de beampte toch nog voor een derde maal op de proef: Jezus gaat immers niet mee, maar zegt eenvoudig “ Ga, uw zoon leeft”. De beampte bleef geloven dat het kind genezen was. En zo was het ook !

3.Dit evangelie heeft nog een andere betekenis. Staan wij hier niet voor een mens die, door Gods hand geraakt in de stervensnood van zijn zoon, zich omkeert op zijn weg en de Heer tegemoet snelt? Niets neemt hij kwalijk in de eerste afwijzing van Christus!

Wat zou hij nog kunnen inroepen opdat de Heer het onheil van hem zou afkeren? Heeft hij dit alles niet verdiend?

Zijn betere natuur, die boven komt in de beproeving, geeft hem het juiste woord in waarop Christus niet enkel de zoon redt van de lichamelijke dood, maar aan deze hoveling en zijn ganse familie het leven van genade meedeelt.

We lezen: “En hij geloofde, hij en gans zijn gezin”. Zo komt er dikwijls na droefheid het begin van het heil.

Vraag: hoeveel droefheid voelen wij om onze ontrouw tegenover God ?

Uit: Dagelijkse overwegingen -A Maege, pr.

Geloof

Jezus loutert de geloofsgeest van deze vader en wel vooreerst door de zucht naar wonderen te veroordelen en verder door hem weg te zenden met de woorden: “Ga heen, uw zoon is gered”.

Jezus eist hier dus geloof zonder dat het wonder wordt gezien. Een geloof dat enkel berust op Zijn woord. Jezus weigert als verbazingwekkende wonderdoener op te treden. Hij wil dat we het woord dat God spreekt gelovend beantwoorden.

Jezus vindt geloof waar men het niet zou verwachten en Hij vindt geen geloof waar men het zou moeten verwachten.

Het is het mysterieuze probleem van het 'ja' en van het 'neen' van de gelovige en van de ongelovige.

Wie komt tot geloof en wie niet?

Hier spelen uitwendige factoren mee, zoals het gezin waar men in opgroeit en de omgeving van de materialistisch ingestelde wereld waar alle metafysiek en zeker al het religieuze als dwaasheid bestempeld wordt. Er spelen ook inwendige factoren mee. Want toch ontluikt er soms, en soms heel plots, een mooi geloof waarin het licht en de vlam van de genade mag binnendringen in een open ziel. Gevolg: inzicht, inkeer en bekering.

Geloof en genade zijn gaven van God. Men kan theoretisch alles weten over geloof én toch is dit geen bewijs van geloven.

Want een bewijs wordt niet geloofd en geloof wordt niet bewezen.

Wij kunnen alleen de geloofwaardigheid van iets uiteenzetten. De beslissende stap om te geloven moet dan nog gezet worden. Die stap kan maar met de hulp, dit is, met de genade van God.

Ja, het geloof reikt tot in de geheimzinnige wereld van God. Hier blijven maar twee gedachten over die met elkaar moeten verzoend worden.

Op de eerste plaats de vrijheid van God die geeft: genade is een geschenk van God.

En op de tweede plaats dat God, en dat lezen we in de Johannes-proloog, dat God door Zijn komst in Christus iedere mens verlicht.

Een of andere vonk van dit vuur, een straal van dit licht treft dus iedere mens. Iedere mens krijgt de kans op het heil. Hoe dat in ieder afzonderlijk geval gebeurt, is het geheim van God.

Geloof, het is het mysterie van Gods liefde voor de mens. Een liefde die zo groot is dat zij alle mensen omvat en niemand uitsluit, terwijl toch de vrijheid van iedere mens door God gerespecteerd wordt.

Het geloof is een mysterieuze genade waar we dagelijks voor danken,
of vragen:

“Heer, ik geloof, maar vermeerder mijn geloof”.

“Heer, kom mijn ongelof te hulp”.

Uit: Jaargang Homilies Pastoor Van der Voort (+2011)

Foyer(HUIZE) Marthe Robin vzw

• Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

• T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be

W: www.foymartherobin.net info@huizemartherobin.net

www.huizemartherobin.net www.facebook.com/huizemartherobin

Rek. nr: IBAN: BE28 4024 0365 8120 BIC KREDBEBB

